

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA.

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
manè discutienda in Scholis Medicorum die Jovis nona
Februarii M. DCC. XLI.

M. BENJAMIN-LUDOVICO LUCAS DE LAUREMBERT,
Doctore Medico, Præsidente.

An aër sanguini immisceatur per pulmones?

I.

INTER vitales functiones, respirationem habeas. Ipsi
tamen voluntarias inter, sedem ne recuses. Hujusce enim
necessitate delectatur quisque. Quisque, de mentis in
illam imperio, sibi conscius est. Hujus functionis offi-
cina, jure habetur pulmo. Nec minori jure, materies,
censendus est aër gravitate donatus & elasticitate. Pul-
mones in thorace, non secus ac in vacuo, contentos rectè dixeris. Undè,
collis sursum erectis, seu potius ab obtuso, ad rectum redactis angu-
lum, facilior inspiratio. Huic succedit expiratio. Ambæ, uno respiratio-
nis vocabulo, comprehenduntur. Cujus sit ponderis hæc functio, nemi-
nem latuit. Nec mirum, si ingeniosos torserit homines, Horum labores
ne flocci facias, etsi minimè inter se consentiant. Nec enim culpandi

sunt veteres, veram licet metam non fuerint assecuti, quod, ab inspirato aëre, tumultuosas liquorum exundantias refrenari, sanguinemque refrigerari existimaverint. *Neoterici* αἵματεπικύπτει respirationem inservire asserant. Scopum attingisse videntur. Cum effectibus causa sonat. Modus non item. Plerique enim ex his, aërem in pulmonibus contentum, tritui solummodo favere autumant. Nos, cum sanguine permisceri, iudicamus, cum multum aëris detineatur in hoc viscere, & adint vasa huic operi destinata.

I I.

MIRAM pulmonum fabricam texturamque prædicent alii. Necessaria illorum, tam ad sanitatem quam ad vitam, commoda, ut par est, extollant. Innumeras nervorum propagines, in infinitas alias fobolescentes jactitent. Varios ac propè dardaleos scrutentur anfractus. Nos, omiſſis sanguiferis lymphaticisque vasīs, aerifera paucis laudamus. Hæc duplicis generis admittas. Primaria, quorum ope aër subit pulmones, ex tracheâ oriuntur. Bronchia punctuantur. Totam hujus visceris compagem fermè constituunt. In extremis efformant vesiculas, ex quibus alia, vasa dicas secundaria, aut meatus, ortum ducunt. Diverso munere, ultima hæc insigniuntur. Patentes aëri vias in sanguinem præbent. Horum descriptionem ne quaeris. Vana est invisibilium disquisitionis. Fictos tamen inde, gratisque suppositos esse hosce aditus ne suspicetis. Pati enim sorte, vasa cerebri lymphatica donares. His cerebrum luxuriari, quis negaverit? Aniborum existentia, ex eorundem necessitate deducitur.

I I I.

Stat. Veget.

EAMDEM aëris copiam, quam inspirando hausimus, expiratione foras non expelli, argumentis & rationibus probare, supervacaneum esset. Experientiâ duce solâ, innotuit hæc veritas. Soli igitur experientiæ habenda fides. Haud mora. Præsto sit vesica, quæ madefacta docilior evadat. Aperto ipsius collo, mamilla, quâ parte latius patet, aptata, lino valde constringatur. Inſistatur vesica, & quantum potis est, aëre turgat. Hanc statim ori admoveas. Naribus oclusis, aërem in illâ contentum anhelare, ne recuses. Quid? una aut alterâ respiratione peractâ, pro diversâ insuſſumentorum capacitate, ægrè respiras? Perge adbuendum. Aër deficit, inquis. Vix exiguum nînutæ curriculum inſumpſiſti, & asthma laboras? Te victum incepto deſistere tateris? Adeone tantum allaborasti, ut vesicam flaccidam, una sui parte vacuum linqueres? ne niſſeris. Vanâ spe non te luit experimentum. Geminare ad libitum, nunquam fallente ſucceſſu. Quid cauſa eſt, cur aëre modo turgida flaccideſcat vesica, quaeris? Probe ſane noſti. Nec ſaris eſt. Ulterius ſpectat experientiâ. Admiſſi detentique aëris copiam indicat. Unâ quâque inſpiratione, circa quadraginta cubicos pollices aëris attrahit, ex his, unam circiter tredecimam partem, peractâ reſpiratione, abſolviſſeri, quaſi digito demonſtrat. Huic legi pariter non ſubſacent omnes. Minorem aëris copiam inſpirant, detinent aſthmatici. Quin, & in eodem ſubſpecto, variat pro velociori aut longiori reſpiratione. Hæc enim multo plus aëris, quam illa ſubit

conservat. Quid de aëre fiat? ad quod recidat, scire cupis? hunc in pulmonibus detineri, luce clarius patet. Illum vero brevi moraturum ibi, sedem novo concessurum, per canales sibi proprios evadere ratio suggerit.

IV.

DE canalibus, ex pulmonum vesiculis, oriundis, atque ad venas tendentibus, nos dubitare, quam plurima non sinunt experientia. Numquid non sepiissime, injectus oris halitus, in ductum bronchiale, continuatâ aliquantisper injectione, ad vasa sanguifera pervenit? ipsamet aqua tepida, quanquam difficilior paulo, tardiusque negotium succedit, multoties per venam cum spuma redire, observata fuit, nullâ vi aut etiam compressione adhibitâ. Quin & injectam, in arteriam pulmonalem, aquam, non tantum per venam cognominem, sed etiam per bronchia reverti, non unus testis deprehendit. In hâc operationibus ruptum quid fuisse ne credas. Minime destructas esse vesiculas malpighianas, aut diffracta fuisse vascula patebit, si ruischianam injectionem aut subtiliorem, in arteriam pulmonalem à sanguine purgatam, immittas. Hanc ex arteriis in venas redire, ultra suos limites nequaquam vagari, miraberis attonitus. Probe tamen norunt, qui arti injectoriarum incumbunt, quam facile, vel minimo laeso vasculo, eveniat, ut effrenate currat huc & illuc injectio irritaque reddatur. Hoc munere funguntur vasa supra laudata. Ad sanguifera ducunt aërem, qui ad hâc appulsus, sanguinem, hominis puta sani, fluidiorem efficit, ipsius partes adunat, unumque quasi fluidum efformat. Asthmate languentis vasa, ut pote depressa, parietibus juxta se invicem applicatis, obturata, aëris actionem impediunt, aut inutilem reddunt. Nec enim sanguis atteritur, dividitur, miscetur. Crassior factus, vasa difficilior peragrat. Circulationi obstat. Obruiones parit, & innumeros ejusmodi affectibus mortales gravare solet.

*De nat. hum.
Berg.*

V.

INSPIRATUM aërem pro parte detentum, in vasorum ostiis admitti, quis negaverit? Nonne favet pulmonum pressio, thoracis complanatio? aër ipse, unâ sui parte octavâ dilatatus, propter pulmonum calorem, nonne multum confert? nonne in vesiculis contentus, compressus, quoquo versus abire nititur? hiantes patulaeque vias subire cogitur? sin minus, quid eveniat? quaero. An de suo elatere amisit, nequaquam. Ea est Physicæ lex, aërem elasticitate orbari non posse, nisi sulphure. Quis vero pulmones sulphureis partibus obductos esse dixerit. Paucis quidem aspergi non distitit. Ast nullius momenti habende sunt. Aquosis quasi catenis impediuntur, si aëri expirato atque in speculum excepto, fas sit credere. Iterum petam. Quid fieri possit, ut variolis laborantem inviset sanus, domumque vix redux variolus? eadem de peste solvenda venit difficultas. Hæc sanissimos facillime inicit. Corruptum explicet fasciculum aut tangat aliquis? mutatâ subito sanguinis mafsâ, peste decumbit. Equus tussii laborans anhelâ, adstantes constabularios, asthmaticos reddit. Bos inquinatus, stabulum intraus, cætera

Star. Veger.

inficit jumenta. Nonne aërem⁴ inspiratum arguunt hæc prodigia? An miasmatis per cutis poros introductis tanta debetur strages? Censef-ne cum HIPPOCRATE *omnia esse perspirabilia*? quâ igitur lege pulmones excipis?

Ergò aër sanguini immiscetur per pulmones.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Josephus de Jussieu,

*M. Robertus - Hubertus
Lingus, rei herbariæ
Professor.*

*M. Petrus Maloës, Con-
siliarius & Medicus Re-
gis ordinarius, nec non
Domus Regiæ Invalido-
rum Ducum & Militum,
& Regiæ Scientiarum
Academiæ Socius.*

*M. Henricus - Franciscus
Bourdclin, Scholarum
Professor.*

*M. Petrus - Roussin de
Montabourg, Consiliarius
Medicus Regis ordina-
rius nec non urbis Regiæ,
Regiique Nosocomii San-
Germani in Layâ.*

M. Guillelmus de Magny.

*M. Antonius - Joannes
Daval.*

*M. Achilles Fontaine, Chi-
rurgiæ Professor.*

*M. Gabriel - Antonius
Jacquet.*

Proponebat Parisiis CAROLUS-LUDOVICUS LIGER,
Altiſſiodôrus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1741,
à sextâ ad meridiem.